

Bilag 9.

Finansministerens bemærkninger til bilag 8.

Skrivelsen af 16. januar 1969 fra Fællesrådet for danske Tjenestemands- og Funktionærorganisationer omhandler lovforslag nr. 85 om *beskatning af dødsboer* (forslaget til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer, fremsat den 14. november 1968). Fællesrådet mener, at lovforslaget på to områder stiller lønmodtagerne mindre gunstigt end de øvrige befolkningsgrupper, og man henstiller, at reglerne ændres, således at ligestillingen opnås.

De to områder, som Fællesrådet peger på, er dels de foreslåede regler i §§ 14 og 15 om den afsluttende beskatning af afdøde i den såkaldte „mellempperiode“, dels reglerne om skattefrihed for mindre boer i de foreslåede §§ 16 og 20 B, stk. 3.

Efter §§ 14 og 15 skal afdødes foreløbige skat for *mellempperioden* (d. v. s. tiden fra begyndelsen af det år, hvori dødsfaldet finder sted, og indtil dødsfaldet) som praktisk hovedregel anses for en endelig skattebetaling. Den foreløbige skattebetaling reguleres, hvis enten boet eller skattemyndigheden fremsætter krav derom. Boet kan kræve regulering, hvis den foreløbige skat overstiger den beregnede slutskat for mellempperioden med mindst 2.000 kr. Skattemyndigheden kan kræve regulering, hvis den beregnede slutskat overstiger den foreløbige skat for mellempperioden med mindst 5.000 kr.

Reglerne om den afsluttende beskatning af afdøde i mellempperioden er alene begrundet i praktiske, administrative hensyn. Det er især af skiftevesenet gjort gældende, at en efterfølgende regulering af afdødes foreløbige skattebetaling umiddelbart forud for dødsfaldet må søges undgået i videst muligt omfang. Ofte vil dødsboet være helt uden kendskab til afdødes indtægter i denne sidste periode forud for dødsfaldet.

Fællesrådet anfører, at da der i praksis vil være større overensstemmelse mellem den foreløbige skattebetaling og slutskatten hos lønmodtagere end hos de øvrige befolkningsgrupper, f. eks. de selvstændigt erhvervsdrivende, giver reglerne om mellempperiodebeskatningen en forskelsbehandling af lønmodtagere og andre.

I praksis vil der vel nok ofte være en vis forskel på lønmodtagernes og de selvstændiges foreløbige skattebetaling. Det er vel imidlertid et spørgsmål, om det er lønmodtagerne eller de øvrige befolkningsgrupper, der vil opnå størst fordel af reglerne om mellempperiodebeskatningen. Hvor den foreløbige skat er mindre end den beregnede slutskat — og det er formentlig det, den oftest vil være, når der er tale om en selvstændigt erhvervsdrivende — medfører mellempperiodereglerne en fordel for boet, så længe forskelsbeløbet holder sig under 5.000 kr. Er forskelsbeløbet større, mister boet fordelene. Lønmodtageren vil på grund af den større overensstemmelse mellem foreløbig skat og slutskatteberegning formentlig oftere end den selvstændige kunne drage fordel af grænsen på 5.000 kr. Til gengæld vil lønmodtageren vel også oftere end den selvstændige på grund af grænsen på 2.000 kr. være forhindret i at kræve regulering i egen favør.

Reglerne om *skattefrihed for småboer* efter §§ 16 og 20 B, stk. 3, er nærmere belyst i svaret på spørgsmål 15. Det fremgår heraf, at boets skattefrihed ikke beror på indkomstens størrelse, men på forskellige andre faktorer, som let kan konstateres på et relativt tidligt tidspunkt under bobehandlingen. Gennem lovforslagets krav til værdien af det skattefrie bos aktiver og formue er der sat visse grænser for, hvilke avancer der kan blive tale om at opnå skattefrihed for. På tilsvarende måde er der gennem 15 måne-